

патриархъ и старцитѣ около му, мислейки, че религията е сръдство за постигане на незаконнитѣ имъ желанія, упражняваха всички безправия върху християнитѣ и, всѣвайки ужаса на властѣта, успѣха да царуватъ безъ срамъ и страхъ надъ тѣхъ, наслаждавайки се отъ бедствието имъ. И тѣ, както Папата, си служеха съ проклятия и отлжчване противъ народа ни, съ коварство и всѣкакъвъ видъ гонения противъ граждани-първенци, съ клевети противъ народа предъ правителството и предъ европейскитѣ сили*). По този начинъ тѣ осуецаваха справедливитѣ тжжби противъ непростимитѣ дѣла на архиереитѣ изъ епархиитѣ. Ала всичко това най-накрай се опроверга на самитѣ мѣста отъ великия везиръ Мехмедъ-паша Къбръзли. Участиѣта на Папата ще сполети и Вселенския патриархъ заедно съ съдружницитѣ му — ония ужасни старци около него, — та скоро името му ще бжде заличено за винаги отъ България. Опори за тѣхното сжществуване бѣха, отъ една страна, държавнитѣ турски поредъци, а, отъ друга, предателството на тия фенерци противъ народа ни предъ правителството. Всичко това ще се разнищи като паяджина и тѣхнитѣ мръсни дѣла и противохристиянско поведение ще се увѣнчаятъ въ историята съ вѣченъ позоръ. Сегашното поколѣние се отвращава отъ

*) Фенерското духовенство клеветѣше народа ни предъ правителството, че тъкмѣлъ възстание, което трѣбвало да се потуши; предъ Русия, че щѣлъ да се покатоличи; предъ другитѣ велики сили, че действувалъ за панславизма; предъ Гърция, че преследва езика имъ въ България; а насъ увещаваше, че чужденцитѣ съ хитростѣта си ни тласкатъ къмъ неблагочестие, та затова било необходимо тѣхното присжствие между народа ни, за да го предпазятъ отъ изкушения, — измислици на фенерски глави, чрезъ които смѣтаха да ни препръчатъ пѣтя на спасението, ала тѣ, клети подледи, се излѣгахъ.